

Tr c khi quy t đoán ng i nào đó khô khan không có trái tim, tôi nên xét i trái tim mình đã.

1* Bà quàn áo cũ.

Minh D S ng chung v i m t ông b ch ng già y u, b ng b nh là chuy n không d . Ông hay than phi n, h i nh ng câu không đúng lúc và t ch i các món ăn c n thi t. Ông hãnh di n v th i trai tr , c k đi k i các câu chuy n c a th i vàng son. H i đó, là ch huy trong quân đ i...ông luôn đ t lý trí lên trên tình c m. Tôi bi t ông là ng i t t, nh ng có c m giác ông s ng vì kh i óc ch không vì con tim, thi u s thông c m.

Hôm nay đ a ông đi i nhà th , m t i n n a ông i m c b đ vest cũ s n rách mang t Vi t Nam sang. Tôi nh nhàng:

-B nên thay b đ con mua hôm tr c, b quàn áo này cũ quá.

-Nh ng b thích m c b này!

Tôi b t đ u cau có:

-Nh ng m c nh v y đi ch đông ng i r t k , ng i ta s nghĩ t i con b bê không chăm sóc b .

Ông già bu n r u, i p i:

-B thích b quàn áo này i m.

Tôi cũng c ng quy t:

-B nên thay ngay k o tr , con không th y có lý do gì đ b thích nó.

Ông già tr i r t g n gh , chân thành, lâu nay ít khi nào tôi th y ông mình m n nh v y:

-Chính m đã t ng b b quàn áo này đ m c ngày k ni m thành hôn. Khi ch ng con ra tr ng, b cũng m c b quàn áo này. Ngày đ a m con ra nghĩa trang, b cũng m c b đ này, b th y th t vui và xúc đ ng khi m c nó.

N c m t ông già hoen trên mi, r i xu ng gò má nhăn nheo. Tôi h t h ng và h t s c b i r i. B ch ng tôi s ng tình c m và có lý h n tôi nghĩ.

Tr c khi quy t đoán ng i nào đó khô khan không có trái tim, tôi nên xét i trái tim mình đã.

2* .Bạn nh và L i.

Cũng nh các bà v khác i ngo i, v tui k này làm bi ng quá. Đi làm v là n m trên gi ng xem phim b , ch ng ch u n u ăn, d n d p nhà c a gì ráo. Tôi có la, nó p úng tr i:

-Em th y m t quá, ch ng làm gì đ c c . N m nh ng không ng đ c nên m i b t máy xem phim, ch không c ý xem phim.

Con v tui ch i ch ghê, xem mà không xem, nó bi n h ki u này ai nghe cho đ c.

Tui đ nh b ng hôm nay v mà b p núc i nh tanh, s đ p tan cái TV ra cho bi t m t. V nhà, qu nhiên c m canh không có, đ a con nh ho ng h t:

-Ba i, anh Hai đ a má vào b nh vi n r i, má b x u ph i c p c u.

Tui v i vã vào nhà th ng. Ng i ta đã ch n b nh xong. V tui có i b ung th x ng. Hèn chi m y tu n nay nó đau nh c, than th mà tui nghĩ nó gi b nên không thêm nghe, cũng ch ng đ a đi bác sĩ.

B nh ung th phát m nh quá, sau vài tu n, bác sĩ cho bi t nó không còn i v i tui đ c bao lâu n a. Ung th ng c thì c t vú, ung th x ng không bi t c t ở đâu! Ph i v tui cũng có v n đ , vì bao năm qua ph i h i mùi thu c lá tui hút. Tui không dám nói v i nó tui đã nghĩ x u và gi n nó không ch u n u c m, d n d p. Cô v đ u p tay g i bao nhi u năm mà nó đau đ n, b nh n ng tui cũng không bi t. V y mà nó v n c g ng đi làm ki m ti n, ch khi v m i n m li t ra thôi. Tui h i h n quá ch ng, tr n vào nhà v sinh c a b nh vi n khóc r m r t. Th ng Tây đen nhìn tui ái ng i, h i tui có OK không. Tui không bi t than th cùng ai, nên dù ti ng Anh đ t, cũng s m t trắng. Nó có v thông c m nh ng ch phán đ c m t ti ng “sorry” r i đi ra.

Tui tr vào phòng thăm v . M i m y tu n mà nó m nhom xanh lè, tay chân d y r , kim chích ch ng ch t. Nó thì th m:

-Đ đây bu n và n quá, em mu n v nhà. Em s n u món gi cày mà anh thích đó.

Tui v v :

-Em ráng lo ngh ng i, đ ng b n tâm.

Tui ráng n u m y món ngon đem vào nhà th ng, nh ng nó không ăn đ c n a. Tui i khóc. L ghê, tr c gi tui r t oai phong, la m ng v con m i ngày, uy quy n l m mà bây gi mít t quá s c ...